

Διδυμότειχο: Το πολύφωνον στόμα της θείας Χάριτος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Η μνήμη του Μεγάλου Διδασκάλου της Εκκλησίας Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, Αρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, τιμήθηκε στο Κάστρο του Διδυμοτείχου, όπου κατά την παράδοση διέτριψε ο άγιος επί μικρό χρονικό διάστημα, προστατευόμενος από τον Αυτοκράτορα Ιωάννη ΣΤ΄ Καντακουζηνό (1341-1354).

Στην άλλοτε Μονή του Χριστού Παντοκράτορος, που σήμερα λειτουργεί ως Ενοριακός Ναός της πόλεως του Διδυμοτείχου, την Κυριακή 14η Νοεμβρίου **λειτουργήσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός**, ο οποίος αναλύοντας την αναγνωσθείσα ευαγγελική περικοπή του Καλού Σαμαρείτου, μεταξύ άλλων τόνισε:

«Ο Καλός Σαμαρείτης δεν είναι άλλος από τον Κύριο. Ήρθε στον κόσμο, έγινε άνθρωπος, δίδαξε και θαυματουργήσε, σταυρώθηκε και αναστήθηκε και τέλος ίδρυσε την Εκκλησία Του, το μεγάλο τούτο πανδοχείο, από αγάπη και μόνο για εμάς. Για όλους εμάς τους ανθρώπους που ήμασταν πεσμένοι και πληγωμένοι από τους νοητούς ληστές, τους δαίμονες. Εκείνος μας αγάπησε, έσκυψε πάνω μας, έπλυνε τις πληγές μας και έδεσε τα τραύματά μας. Μας οδήγησε στην Εκκλησία Του. Και από εκεί μας υποδέχεται στην Ουράνια Βασιλεία Του.

»Αρκετοί ερμηνευτές διέγνωσαν στην Ιερουσαλήμ της παραβολής τον Παράδεισο, από τον οποίο ο Αδάμ και οι απόγονοί του απομακρύνονταν συνεχώς κατερχόμενοι. Η κάθοδος αυτή εξέθεσε τον άνθρωπο σε κινδύνους και η πτώση του αυτή δεν μπόρεσε να ανακοπεί, ούτε από τον Νόμο, που υποσημειούνται από τον ιερέα και τον λευίτη. Δεδομένο είναι πάντως πως ο Σαμαρείτης ταυτίσθηκε πρώιμα με τον Χριστό, ο Οποίος παραδίδει τον «περιπεσόντα εις τούς ληστές» άνθρωπο στο αιώνιο Πανδοχείο, που είναι η Εκκλησία, και μάλιστα τον εφοδιάζει με δύο δηνάρια· το Νόμο και την αποστολική Παράδοση· την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη.

»Ωστόσο η ιστορική Πρόνοια του Θεού για τον άνθρωπο μάλλον απηχείται στον οίνο και το έλαιον, στη Θεία Ευχαριστία και στο Ευχέλαιο, τα οποία προσφέρουν στην Σύναξη των πιστών, την ίαση και την άφεση των αμαρτιών. Είναι επίσης πολύ πιθανόν τα δύο νομίσματα να είναι αντίλυτρα της σωτηρίας, δηλαδή η ορθή ομολογία και η αγάπη προς τον «πλησίον», αμφότερες με Ευχαριστιακές διαστάσεις».

Ο Σεβασμιώτατος έκλεισε σχολιάζοντας την περί μεθέξως των θείων ενεργειών διδασκαλία του τιμωμένου Ιεράρχου η οποία ανακεφαλαίωσε και ολοκλήρωσε την Πατερική Διδασκαλία της Εκκλησίας.

